

Forrás: Kecskeméti Lapok

Hamar György alezredes aligha gondolta volna az első repülőnap teendőinek koordinálása közben, hogy ez attól kezdve örökre az ő feladata marad. Pedig ez történt, és ma már örül neki. Változást jelent a szürke hétköznapihoz képest. Természetesen az előkészületek még nem jelentik azt, hogy az egyébként elvégzendő munkák háttérbe szorulhatnak, hanem a kettőt össze kell egyeztetni, a feladatokat pedig szét kell osztani. Csodálatos és egyben nehéz munka. Ilyenkor azonban a

A „kicsit más” repülőnap

tapasztalat és a rátermettség mindig segítségére siet.

Hamar György 1958-ban született Miskolcon, és 1976-ban vonult be hivatásos katonának. Az indíttatás onnan jött, hogy egyszer elvitték az – akkor még – Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskolára, ahol bemutatatták az intézményt. Azonnal beleszeretett a katonai pályába. Édesanyja akkoriban a

polgári védelemnél dolgozott, ahol a fiatal embernek lehetősége nyílt katonákkal beszélgetni. Egyre biztosabb volt választása helyességében.

Budapestén híradó szakon végzett, 1980-ban Szolnokra került, majd újra Miskolcra. 1985-ben kezdte el tanulmányait az egykori Zrínyi Miklós Katonai Akadémián, ahol három évvel később végzett. Ezt

követően helyezték Kecskemétre, rádiótechnikai beosztásba, 1992-ben pedig felvették az ezred állományába. Hadművelési tisztként, felderítőfőnöként, hadművelési főtisztként, törzsfőnök helyettesként teljesített szolgálatot. Jelenleg a Hadművelési és Kiképzési Osztály vezetője.

Az osztály tevékenységébe számtalan feladat tartozik, az őrzés-védelemtől a repülőter karbantartáson keresztül a tűzvédelemig. Hamar György hétköznapijai a hadművelési mun-

kával, a kiképzés szervezésével és az igen nagy létszámú osztály vezetésével telnek.

Az alezredes 1997-ben szó szerint belecsöppent a repülőnap szervezésébe, ugyanis fellettesei őt jelölték ki összekötőként. A feladat váratlanul érte, hiszen ennek keretében nap, mint nap kapcsolatban kellett lennie a civilekkel, tárgyalni kellett, ami már csak azért sem volt egyszerű, mert kevés idő állt a szervezők rendelkezésére. A szervezésben senkinek sem volt túlzottan nagy gyakorlata, hiszen ilyen nagyszabású repülőnapot akkor tartottak először Magyarországon.

Végül kemény munkával, sok tapasztalatot gyűjtöttek össze, és a rendezvény nemzetközileg és hazailag egyaránt sikeres lett.

Hamar György a következő évben már kellő gyakorlattal felvértezve látott hozzá az újabb repülőnap előkészületei-

hez, és idén magától értetődően ismét rá esett a parancsnok választása. Lényegében koordinációs feladatokat lát el, egy olyan operatív csoporton belül, amelyet kifejezetten az esemény szervezésére hoztak létre. A koordinációt a katonai, polgári, rendőrségi és egyéb közreműködők között kell elvégezni.

Az alezredes szerint ezt a tevékenységet meg kellett tanulni, hiszen egy katona nem feltétlenül tudja, hogy többek között a rendezvényen kiállító vállalkozókkal, vagy szponzorokkal hogyan kell tárgyalni, feltételeket egyeztetni. Mint mondja, a polgári világ a zárt katonai rendszerhez képest

VALLOMÁSOK

egészen másként működik.

A repülőnap előkészületeinek számtalan vetülete van: a reptér berendezése, a sátrak elhelyezése, a biztonsági szabályok

betartása, szállítások, szálláslehetőségek, és természetesen, ami a legfontosabb, maga a program. Az ezekkel foglalkozó operatív csoporton belül mindenkinek megvan a maga szakterülete. Hamar György elsősorban a kapcsolatfelvétellel és a munkamegosztás szervezésével foglalkozik. A részletekről rendszeresen tájékoztatja az ezred parancsnokát, a programigazgatót, illetve a légi vezérkari főnökét, aki

egyben a repülőnap rendezőbizottságának vezetője.

Az előkészületek idején azonban az ezred életének is a megszokott kerékvágásban kell mennie. A Hamar György által vezetett Hadművelési és Kiképzési Osztályra ilyenkor értelemszerűen több feladat hárul. Ez azonban nem jelent gondot olyan embereknek, akik feygyelemhez és pontosságához szoktak.

Az alezredest a repülőnapokon örömmel és büszkeséggel tölti el, amikor megvalósulni látja a hosszú hónapok munkájának eredményét. Közben rendkívül érdekes emberekkel és helyzetekkel találkozik, tapasztalatait pedig később katonaként is hasznosítani tudja. Igaz, hogy ennek a felemelő érzésnek ára van. Hamar György ugyanis egyetlen repülőnapon sem ér rá az ég kékjében suhanó gépeket nézegetni, mert akkor is dolgozik.